

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte: Nicolaev Ghenadie

Judecători: Toma Nadejda, Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Moraru Petru

judecînd, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Ciobanu Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe:

Ojoga Marin Ivan, născut la 19.03.1980
originar din mun. Chișinău, domiciliat în r-
nul Criuleni, sat. Pașcani.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 03.04.2015 – 03.07.2015;

Instanța de apel: 28.07.2015 – 06.10.2015;

Instanța de recurs: 28.12.2015 – 24.05.2016.

A CONSTATAT :

1. Prin sentința Judecătorei Criuleni din 03 iulie 2015, *pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Ojoga Marin a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 4 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată a fost admisă, fiind dispusă încasarea de la Ojoga Marin în beneficiul succesorului părții vătămate Grosu Ana prejudiciul material în sumă de 40000 lei și prejudiciul moral în sumă de 80000 lei, în rest, acțiunea civilă cu privire la încasarea prejudiciului material și moral a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța astfel, în fapt, instanța a stabilit că, Ojoga Marin la data de 07 ianuarie 2015, aproximativ la ora 04.00, conducând automobilul de model „Skoda Octavia”, cu n/î CR AW 669, pe traseul central, la intrare în satul Pașcani, r-nul Criuleni, încălcând prevederile pct. 45 alin. (1) lit. a), b), c), d) și alin. (2), pct. 47 alin. (1) li. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, unde este stipulat, că conducătorul de vehicul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, să țină permanent seama de dexteritatea în conducere ce i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, care s-a exprimat prin aceea că, transporta în automobil două persoane, de situația rutieră care s-a exprimat prin aceea că se deplasa pe un traseu central, carosabilul era lunecos, deoarece era acoperit cu zăpadă și spațiul de vizibilitate era redus, deoarece era întuneric și în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța la trafic, conducătorul automobilului nu a redus viteza sau chiar să oprească, reieșind din starea drumului, dar a continuat deplasarea, după care automobilul a derapat și s-a rostogolit, în rezultatul cărui fapt pasagerul Grosu Șt., care se afla pe bancheta din față alături de șofer a primit vătămări corporale grave, sub formă de traumă cranio-cerebrală deschisă, hemoragie în țesuturile moi ale capului, fractura oaselor bolții și bazei craniului, hemoragie intracerebrală, excoriații pe cap, plaga pavilionului urechii stîngi, care în scurt timp au dus la decesul acestuia.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, solicitînd casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei inculpatului și aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În motivare apelului a invocat, că prima instanță la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal, inclusiv de influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului. La fel, instanța nu a indicat suficiente motive de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, care ar fi raționale ca Ojoga Marin să nu execute pedeapsa închisorii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, recunoscîndu-l pe Ojoga Marin vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a considerat că instanța de fond a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului de toate circumstanțele

cauzei privind individualizarea pedepsei, și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, de personalitatea inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, că antecedentele penale ale acestuia sunt stinse, de comportamentul acestuia de pînă la comiterea infracțiunii și după aceea.

Pentru a concluziona astfel, instanța de apel a stabilit, că inculpatul a recunoscut vina și a regretat cele săvîrșite căindu-se sincer, cauza în instanța de fond a fost examinată în baza art. 364/1 Cod de procedură penală, astfel, în speță fiind prezente mai multe circumstanțe atenuante, lipsind circumstanțe agravante.

Instanța de apel a conchis, că pedeapsa stabilită inculpatului este legală, întemeiată și proporțională faptelor comise și circumstanțelor cauzei, fiind corect individualizată.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar împotriva deciziei, solicitînd casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, invocînd temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a menționat:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel și anume, nu a ținut cont de prevederile legale privind individualizarea pedepsei precum și de consecințele infracțiunii, inculpatului fiindu-i stabilită o pedeapsă care nu corespunde circumstanțelor cauzei.

6. Asupra recursului nu au fost depuse referințe.

7. Judecînd recursul ordinar în baza materialului din dosarul cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Starea de fapt și de drept privind calificarea juridică a faptei săvîrșite de inculpat nu se critică.

Recurentul a invocat în recursul ordinar ca temei pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul *cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Colegiul penal constată, că textul recursului înaintat de procuror nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiurilor stipulate în

pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, întru casarea deciziei atacate, recurentul critică hotărîrea sub aspectul individualizării incorecte a pedepsei.

În acest sens Colegiul penal atestă, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și-a întemeiat soluția adoptată, iar motivarea acesteia nu contravine dispozitivului hotărîrii, acesta fiind clar, nefiind admisă o eroare gravă de fapt, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Sunt neîntemeiate, în opinia Colegiului penal, argumentele recurentului privind individualizarea incorectă a pedepsei stabilite inculpatului sub aspectul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stabilește că, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul *cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Astfel, Colegiul penal relevă, că acest temei nu și-a găsit confirmare la judecarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept.

Cu referire la acest argument, Colegiul penal constată, că acesta nu conține indicarea unor concrete erori de drept, iar circumstanțele menționate în motivarea deciziei instanței de apel, denotă faptul, că instanțele judecătorești au constatat și au apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont de prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal și art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Astfel, instanța de recurs menționează, că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată potrivit prevederilor art. 90 Cod penal la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvîrșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, poate ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Totodată potrivit prevederilor art. 364/1 al.(8) Cod de procedură penală inculpatul, care a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, Colegiul penal atestă, că instanța de apel, verificând corectitudinea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Ojoga M. s-a pronunțat argumentat asupra motivelor invocate de către procuror în acest sens, concluzionând corect că pedeapsa a fost individualizată în conformitate cu legislația, fiind stabilită în limitele și conform prevederilor legale.

Ca urmare, Colegiul penal conchide, că instanța de apel la examinarea cauzei n-a comis erorile de drept invocate și nu se constată careva temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror, astfel se impune respingerea acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

8. În temeiul art. 434 și 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Nivelul Curții de Apel Chișinău, Ciobanu Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Ojoga Marin Ivan**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 iulie 2016.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Moraru Petru